

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyň Mgr. Jany Jurečkové a Mgr. Andrey Veselé ve věci

žalobce

Paradise Casino Admiral a.s.,
se sídlem Komořany 146, 683 01 Komořany,

proti
žalovanému

Generální ředitelství cel,
se sídlem Budějovická 7, Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 5. 2024, č.j. 24684/2024-900000-312,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

Odůvodnění:

I.

Základ sporu

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhala zrušení rozhodnutí, kterým Generální ředitelství cel dne 14. 5. 2024 změnilo rozhodnutí Celního úřadu pro hlavní město Prahu ze dne 15. 6. 2022, č.j. 44696-12/2022-510000-12.1, jmenovitě bod I. výroku tak, že:

podle § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu se napadené rozhodnutí mění tak, že bod I. výroku zní: „podle § 123 odst. 3 písm. d) zákona č. 186/2016 Sb., o hazardních hrách, ve znění účinném v době porušení právních předpisů (dále jen „ZoHH“), kterého se dopustí právnická, nebo podnikající fyzická osoba, která poruší § 66 odst. 2 ZoHH a na budově nebo veřejně přístupné části budovy, ve které se herní prostor nachází, umístí reklamu, sdělení nebo jakékoliv jiné formy propagace, zejména slovní, zvukové, pohyblivé, statické, světlené nebo grafické, na provozování hazardních her nebo získávání výher. Účastník řízení se spáchání přestupku dopustil tím, že v den provádění kontroly tj. 19.10.2021 (zahájení kontroly dne 19.10.2021 ve 14:28 hod., konec kontroly dne 19.10.2021 v 16:15 hod.) byla, ve veřejně přístupné vnitřní části budovy, kde se nachází herní prostor označený jako „CASINO ADMIRAL“ nacházející se na adrese Vodičkova 791/39-41, 110 00 Praha 1 – Nové Město, umístěna minimálně v době kontroly (zahájení kontroly dne 19.10.2021 ve 14:28 hod., konec kontroly dne 19.10.2021 v 16:15 hod.) nepovolená reklama a forma propagace na provozování hazardní hry v rozsahu překračujícím zákonem stanovené omezení, neboť se ve vnitřních částech budovy nacházelo:

- nápis CASINO ADMIRAL, umístěný na okenní výloze / tabuli, nad vstupem do předmětné provozovny v 1. nadzemní podlaží (viz fotodokumentace č.j. 7857125/2021-510000-61.1_Fotodokumentace foto č. 1. a č. 2.),

- oboustranný elektronický poutač s nápisem NONSTOP v horní části poutače a nápisem ADMIRAL ve spodní části poutače, doplněným z obou stran o svítící šipky směřující ke vstupu do provozovny nacházející se na stropě v 1. nadzemním podlaží před vstupem do předmětné provozovny,

- dva rozměrově výraznější bílé billboardy u vchodu do předmětné provozovny vchodem umístěným v suterénu se zlatým lemováním a nápisem ADMIRAL doplněným o modrobílou kapičku (dále jen „logo“), přičemž ve spodní části nad zlatým pruhem je umístěn text: „Ministerstvo financí varuje: „Účastí na hazardní hře může vzniknout závislost!“ Zákaz účasti na hazardní hře osobám mladším 18 let.“ nacházející se ve vestibulu přestupní stanice metra linky A / B Můstek z ulice Vodičkova, přístupná z tramvajové zastávky Václavské náměstí – pro tramvaje směr Vodičkova, Sídliště Řepy (viz fotodokumentace č.j. 785712-5/2021-510000-61.1_Fotodokumentace foto č. 6. až 9. a 11.),

- šestkrát logo na bílém podkladu, nacházející se ve vestibulu přestupní stanice metra linky A / B Můstek z ulice Vodičkova, přístupná z tramvajové zastávky Václavské náměstí – pro tramvaje směr Vodičkova, Sídliště Řepy – třikrát vpravo od vchodu a třikrát vlevo od vchodu do předmětné provozovny vchodem umístěným v suterénu.“

Ve zbytku se napadené rozhodnutí podle § 90 odst. 5 věty druhé správního řádu potvrzuje.“

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

II.

Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

2. Žalobkyně v žalobě uvedla, že je jí dáváno za vinu údajné porušení ust. § 66 odst. 2 zákona o hazardních hrách, podle něhož „*[n]a budově nebo ve veřejně přístupné vnitřní části budovy, ve které se herní prostor nachází, nesmí být umístěna reklama, sdělení nebo jakékoli jiné formy propagace, zejména slovní, zvukové, pohyblivé, statické, světelné nebo grafické, na provozování hazardních her nebo získání výher.*“
3. Jak je zjevné, zákonem není zakázána jakákoliv forma propagace na provozování hazardních her nebo získávání výher, ale pouze taková, která je „*na budově nebo ve veřejně přístupné vnitřní části budovy, ve které se herní prostor nachází.*“; jakákoliv jiná propagace je povolena.
4. Jak je zřejmé, z výroku rozhodnutí i odůvodnění výroku rozhodnutí, celní úřad zjistil, že výše popsaná reklama, sdělení nebo jakékoliv jiná formy propagace, zejména slovní, zvukové, pohyblivé, statické, světelné nebo grafické, na provozování hazardních her nebo získávání výher se nacházela mimo jiné ve vestibulu přestupní stanice metra linky A/B Můstek z ulice Vodičkova.
5. Přes výše uvedené zjištění žalovaný dospěl k právnímu závěru, že se jedná o přestupek, neboť výše popsaná reklama, sdělení nebo jakékoliv jiná formy propagace, se nacházela na budově adrese Vodičkova 791/39-41, 110 00 Praha 1 – Nové Město, v níž se nachází herní prostor označený jako „CASINO ADMIRAL“.
6. Celní úřad se však nezabýval tím, zda vestibul metra je součástí budovy, v níž se nachází herní prostor. V důsledku této skutečnosti nedostatečně zjištěný skutkový stav nesprávně právně posoudil.
7. Žalovaný se pak s touto odvolací námitkou žalobkyně vypořádal tak, že ji označil za nepřiléhavou, když poukázal na to, že rozhodnutím Úřadu městské části Praha 1, č.j. 404421/2020 ze dne 16.09.2020 bylo žalobkyni uděleno povolení k umístění kasina v 1. a 2. nadzemním podlaží a v suterénu na adrese Vodičkova 791/39-41, 110 00 Praha 1; ustanovení § 66 odst. 2 zákona o hazardních hrách zakazuje umístění reklamy nejen na budovu, ale také v jeho vnitřních veřejně přístupných částech.
8. Žalobkyni je známo, do jaké budovy, včetně suterénu této budovy bylo umístění herního prostoru povoleno. Jak však bylo uvedeno, sporné billboardy a loga - včetně varování, které ukládá zákon - žalobkyně umístila ve vestibulu stanice metra, nikoliv v budově nebo na budově, v níž se nacházel herní prostor. Vzhledem ke své povaze je metro nutno považovat za železniční dráhu speciální ve smyslu ust. § 3 odst. 1 písm. d) zákona o dráhách, což lze nepřímou dovodit i z ust. § 1 odst. 2 vyhlášky č. 177/1995 Sb. Protože je metro dráhou, vztahuje se na něj i ust. § 27 této vyhlášky, v němž Ministerstvo dopravy na základě zákonného zmocnění obsaženého v § 66 odst. 4 zákona o dráhách stanovilo, co se rozumí součástí dráhy. Dle písmene d) zmíněného ustanovení této vyhlášky jsou součástí dráhy stanice, které tvoří nástupiště pro cestující a služební nástupiště, vestibuly, přístupové a výstupní cesty, výtahy, pohyblivé schody a chodníky, dopravní zařízení pro osoby s omezenou schopností pohybu, vyprošťovací štolky pro výtahy, pevná schodiště, staniční prostory a zařízení pro služební účely a odbavování cestujících. Totožný závěr

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

přijal i Městský soud v Praze v rozsudku ze dne: 16.10.2013, č.j. 9 A 79/2010 – 63, který řešil právě problematiku prostor vestibulu metra stanice Můstek.

9. Vzhledem k tomu, že zákon o hazardních hrách blíže nedefinuje pojem „*na budově nebo ve veřejně přístupné vnitřní části budovy, ve které se herní prostor nachází*“, je žalobkyně toho názoru, že žalovaný (stejně jako celní úřad) měl tento pojem vyložit, případně definovat odkazem na jiný právní předpis, který tento pojem definuje. Žalovaný tak však neučinil, čímž porušil principy vyplývající z čl. 2 odst. 2 a čl. 39 Listiny základních práv a svobod a čl. 6 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, které jsou použitelné pro oblast správního trestání.
10. Konstrukce skutkové podstaty správního deliktu podle § 66 odst. 2 zákona o hazardních hrách, zejména pak pojem na budově nebo ve veřejně přístupné vnitřní části budovy, ve které se herní prostor nachází, je nejednoznačný, neboť není vymezen přímo v daném zákoně ani na žádný jiný zákon neodkazuje. Zákaz analogie v neprospěch účastníka řízení je přitom podstatně intenzivnější ve chvíli, kdy je právní úprava nedokonalá, nepřesná a umožňující více výkladů. Jestliže zákonodárce selhal a vytvořil mezerovitý veřejnoprávní předpis, nelze důsledky takového selhání řešit analogií v neprospěch pachatele, ale naopak v neprospěch státu, jehož orgány musí respektovat požadavek určitosti a jasnosti veřejnoprávních předpisů. Legitimní očekávání žalobkyně, že žalovaný bude postupovat v souladu s ústavními principy a uvedený pojem bude vykládat rozumným, spravedlivým a ústavně konformním výkladem, tak bylo jednoznačně a hrubě porušeno.
11. S ohledem na výše uvedené má žalobkyně za to, že žalovaný jednak věc nesprávně právně posoudil, protože sporné billboardy a loga byly umístěny na stavbě metra, nikoliv na stavbě budovy, v níž se nachází herní prostor, a současně nedostatečně zjistil skutkový stav, protože nezjistil, zda stavba metra je součástí budovy, v níž se nachází herní prostor.
12. Žalobkyně proto navrhla, aby soud rozhodnutí Generálního ředitelství cel ze dne 14. 5. 2024 zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.
13. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že pojem „*budova nebo veřejně přístupná vnitřní část budovy, ve které se herní prostor nachází*“ není nijak sporný či nejednoznačný, proto v odůvodnění napadeného rozhodnutí nepřistoupil k použití analogie a nepovažoval za nezbytné aplikovat zásadu *in dubio (pro) mitius*. Z ust. § 66 odst. 2 zákona o hazardních hrách je zřejmý úmysl zákonodárce chránit osoby, pohybující se v okolí herního prostoru a primárně se neúčastníci hazardních her, a proto je stanoven zákaz umísťovat na budovu, v níž se herní prostor nachází, či v jejích veřejných vnitřních částech, jakékoli formy propagace na provozování hazardních her či získávání výher.
14. Zákon nezakazuje plošně reklamu na hazardní hru, ale vylučuje umístění reklamy na prostor, resp. veřejně přístupnou vnitřní část budovy, kde se nachází herna či kasino, neboť tato může působit na všechny osoby, jež se v místě v blízkosti herního prostoru pohybují, a je způsobilá přilákat i zcela nové zákazníky.
15. Zde žalovaný odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 4. 2023, č. j. 3 As 367/2020-36, v němž tento soud konstatoval, že ust. § 66 odst. 2 zákona o hazardních hrách obsahuje absolutní zákaz reklamy, sdělení nebo jakékoli jiné formy propagace na provozování hazardních her nebo získávání výher umístěné na budově, ve které se herní prostor nachází. Není přitom výjimkou, že se kasino či herna nachází např. v obchodním

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

centru či jiné multifunkční budově, nebo, jako je tomu v projednávaném případě, ve vestibulu stanice metra.

16. Žalovaný k námitce, že se celní úřad nezabýval tím, zda je vestibul metra součástí budovy, v níž se herní prostor nachází, znovu sděluje, že rozhodnutím Úřadu městské části Praha 1 bylo žalobkyni uděleno povolení k umístění kasina v 1. a 2. nadzemním podlaží a v suterénu na adrese Vodičkova 791/39-41, 110 00 Praha 1.
17. Žalovaný trval na tom, že žalobkyně umístěním opakovaného nápisu CASINO ve spojení se slovem ADMIRAL, resp. nápisem ADMIRAL, porušila zákaz propagace provozování hazardních her nebo získání výher. Opakovanými nápisy CASINO ADMIRAL, resp. ADMIRAL, na budově, resp. ve veřejně přístupné vnitřní části budovy, mohla být upoutána pozornost kolemjdoucích na provozovnu a hazardní hry v ní provozované. Uvedené nápisy jsou vzhledem k jejich viditelnosti, grafickému zpracování a umístění jednoznačně způsobilé upoutat pozornost kolemjdoucích, a tedy vzbudit zájem o hazardní hru.
18. Další nápisy, jejichž umístění je žalobkyni vytýkáno, je nutno posuzovat v jejich vzájemném souhrnu a souvislostech. Z nich zcela jednoznačně vyplývá, že účelem těchto nápisů je propagace hazardních her, konkrétně pak ADMIRAL doplněný šipkou a nápisem NONSTOP je zřejmé, že se nejedná o informační či směrovou tabuli, ale o reklamu propagující herní prostor nacházející se v dané budově. Je povinen do tří dnů uhradit žalobci náklady řízení.
19. Žalovaný proto navrhl zamítnutí žaloby.

III.

Posouzení žaloby

20. Městský soud v Praze ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 1 a 2 soudního řádu správního), přitom vycházel ze skutkového a právního stavu v době vydání rozhodnutí. Jiné vady, k nimž by byl povinen přihlédnout z moci úřední, soud neshledal.
21. O podané žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 soudního řádu správního bez nařízení jednání, když účastníci s takovým rozhodnutím věci souhlasili.
22. Žaloba není důvodná.
23. Z obsahu správního spisu a z listin předložených žalobkyní je zřejmé, že Celní úřad pro hlavní město Prahu provedl dne 19.10.2021 kontrolu, zaměřenou na dodržování zákona o hazardních hrách, jmenovitě v provozovně žalobkyně označené jako „CASINO ADMIRAL“, nacházející se na adrese Vodičkova 791/39-41, 110 00 Praha 1 – Nové Město.
24. Na základě kontrolních zjištění pak správní orgán I. stupně rozhodnutím ze dne 15. 6. 2022, č.j. 44696-12/2022-510000-12.1, uznal žalobkyni vinnou ze spáchání přestupků mimo jiné podle § 123 odst. 3 písm. d) zákona č. 186/2016 Sb., o hazardních hrách, ve znění účinném v době porušení právních předpisů (dále jen „ZoHH“), kterého se dopustí právnická, nebo podnikající fyzická osoba, která poruší § 66 odst. 2 ZoHH a na budově

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

nebo veřejně přístupné části budovy, ve které se herní prostor nachází, umístí reklamu, sdělení nebo jakékoliv jiné formy propagace, zejména slovní, zvukové, pohyblivé, statické, světlené nebo grafické, na provozování hazardních her nebo získávání výher. Účastník řízení se spáchání přestupku dopustil tím, že v den provádění kontroly tj. 19.10.2021 (zahájení kontroly dne 19.10.2021 ve 14:28 hod., konec kontroly dne 19.10.2021 v 16:15 hod.) byla, na vnější části budovy, kde se nachází herní prostor označený jako „CASINO ADMIRAL“ nacházející se na adrese Vodičkova 791/39-41, 110 00 Praha 1 – Nové Město, umístěna minimálně v době kontroly (zahájení kontroly dne 19.10.2021 ve 14:28 hod., konec kontroly dne 19.10.2021 v 16:15 hod.) nepovolená reklama a forma propagace na provozování hazardní hry v rozsahu překračujícím zákonem stanovené omezení. Za tento přestupek a za přestupek podle § 123 odst. 1 písm. c) ZoHH, kterého se dopustí právnická nebo podnikající fyzická osoba, která provozuje hazardní hru v rozporu s podmínkami jejího řádného provozování stanovenými v základním povolení, schváleným herním plánem nebo provozuje hazardní hru prostřednictvím jiného modelu technického zařízení, než jaký byl v základním povolení schválen, celní úřad uložil žalobkyni úhrnný trest pokuty ve výši 150.000,- Kč.

25. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně dne 28. 6. 2022 odvolání, v němž namítala nesprávné právní hodnocení a nedostatečně zjištěný skutkový stav, což dovozovala z toho, že je jí mimo jiné kladeno za vinu umístění reklamy v rozporu se zákonem o hazardních hrách, konkrétně

a) jedenkrát modrý nápis ADMIRAL spolu s jedním vyobrazením modrobílé kapičky lemované zlatým proužkem na bílém podkladu mající spodní a horní část bílého podkladu lemovanou zlatým pruhem, přičemž spodní část nad zlatým pruhem je doplněna textem „*Ministerstvo financí varuje: „Účastí na hazardní hře může vzniknout závislost!“ Zákaz účasti na hazardní hře osobám mladším 18 let.*“, umístěném na billboardu nacházejícím vpravo od vstupu do provozovny umístěného v suterénu, tj. prostor spodní části provozovny nacházející se ve vestibulu přestupní stanice metra linky A/B Můstek z ulice Vodičkova,

b) jedenkrát modrý nápis ADMIRAL spolu s logem na bílém podkladu mající spodní a horní část bílého podkladu lemovanou zlatým pruhem, přičemž spodní část nad zlatým pruhem je doplněna textem „*Ministerstvo financí varuje: „Účastí na hazardní hře může vzniknout závislost!“ Zákaz účasti na hazardní hře osobám mladším 18 let,*“, umístěném na billboardu nacházejícím se naproti vstupu do provozovny umístěného v suterénu, tj. prostor spodní části provozovny nacházející se ve vestibulu přestupní stanice metra linky A/B Můstek z ulice Vodičkova.

c) šestkrát logo na bílém podkladu, nacházející se v suterénu u vstupu do provozovny umístěného v suterénu, tj. prostor spodní části provozovny nacházející se ve vestibulu přestupní stanice metra linky A / Můstek z ulice Vodičkova.

26. V odvolání žalobkyně namítala, že celní úřad se nezabýval tím, zda vestibul metra je součástí budovy, v níž se nachází herní prostor; v důsledku této skutečnosti nedostatečně zjištěný skutkový stav nesprávně právně posoudil. Sporné billboardy a loga byly umístěny, včetně varování, které ukládá zákon, ve vestibulu stanice metra. Vzhledem ke své povaze je metro nutno považovat za železniční dráhu speciální ve smyslu § 3 odst. 1 písm. d) zákona o dráhách, což lze nepřímou dovodit i z ustanovení § 1 odst. 2 vyhlášky č. 177/1995 Sb. Protože je metro dráhou, vztahuje se na něj i ustanovení § 27 vyhlášky č. 177/1995 Sb., v němž Ministerstvo dopravy stanovilo, že součástí dráhy se rozumí stanice, které tvoří

nástupišť pro cestující a služební nástupišť, vestibuly, přístupové a výstupní cesty, výtahy, pohyblivé schody a chodníky, dopravní zařízení pro osoby omezenou schopností pohybu, vyprošťovací stoly pro výtahy, pevná schodiště, staniční prostory a zařízení pro služební účely a odbavování cestujících. Totožný závěr přijal i Městský soud v Praze v rozsudku ze dne: 16.10.2013. č.j.: 9 A 79/2010 – 63, který řešil právě problematiku prostor vestibulu metra stanice Můstek. S ohledem na to žalobkyně zastávala názor, že sporné billboardy a loga byly umístěny na stavbě metra, nikoliv na stavbě budovy, v níž se nachází herní prostor.

27. O tomto odvolání rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím, jímž změnil formulaci výroku rozhodnutí správního orgánu I. stupně v bodu I.
28. Městský soud v Praze konstatoval, že žalobní námitky směřují jen proti té části napadeného rozhodnutí, resp. rozhodnutí správního orgánu I. stupně, která se týká porušení ust. § 66 odst. 2 zákona o hazardních hrách, tedy umístění reklamních sdělení – jmenovitě dvou rozměrově výraznějších bílých billboardů u vchodu do předmětné provozovny vchodem umístěným v suterénu se zlatým lemováním a nápisem ADMIRAL doplněným o modrobílou kapičku (dále jen „logo“), nacházející se ve vestibulu přestupní stanice metra linky A/B Můstek z ulice Vodičkova, šest log na bílém podkladu, nacházející se ve vestibulu stanice metra Můstek z ulice Vodičkova, třikrát vpravo od vchodu a třikrát vlevo od vchodu do předmětné provozovny vchodem umístěným v suterénu.
29. Hlavní žalobní námitka pak spočívala v tvrzení, že prostor vestibulu přestupní stanice metra linky A/B Můstek je svou povahou součástí dráhy podle zákona č. 266/1994 Sb., o dráhách, ve znění pozdějších předpisů, protože je sporné, zda vestibul metra je součástí budovy, v níž se nachází herní prostor.
30. Obsahově shodnou námitku žalobkyně uplatnila již v odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně, a žalovaný se s ní v napadeném rozhodnutí vypořádal na straně 7 takto:
„Co se týče námítky odvolatele, že se celní úřad nezabýval tím, zda je vestibul metra součástí budovy, v níž se herní prostor nachází, odvolací orgán sděluje, že Rozhodnutím Úřadu městské části Praha 1, č.j. 404421/2020 ze dne 16.09.2020 bylo odvolateli uděleno povolení k umístění kasina v 1. a 2. nadzemním podlaží a v suterénu na adrese Vodičkova 791/39-41, 110 00 Praha 1. Ustanovení § 66 odst. 2 zákona o hazardních hrách zakazuje umístění reklamy nejen na budovu, ale také v jeho vnitřních veřejně přístupných částech. Odvolací orgán proto hodnotí námitky odvolatele směřující proti přestupku dle § 123 odst. 3 písm. d) zákona o hazardních hrách jako nepřiléhavé.“
31. Městský soud v Praze především odmítl námitku žalobkyně, že celní úřad nedostatečně zjistil skutkový stav.
32. Zjištěním skutkového stavu se rozumí shromáždění informací o objektivních skutečnostech věci, které jsou podstatné pro její posouzení. Z obsahu rozhodnutí správních orgánů obou stupňů nijak nevyplývá, že by skutkový stav byl zjištěn nedostatečně, tedy že by správní orgány nepovedly dostatečná skutková zjištění, která by jim umožňovala rozhodnout s náležitou znalostí věci. Sama žalobkyně ostatně neuvedla nic bližšího o tom, v čem konkrétně by měl skutkový stav zůstat neobjasněný, tedy jaké pro věc podstatné skutečnosti nebyly zjištěny, případně v čem by se měla zjištění provedená celním úřadem odchylovat od reality. Hlavní žalobní námitka pak spočívá v tom, že prostor, v němž byly

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

některé reklamní objekty umístěny, je vestibulem metra, a tedy součástí prostoru dráhy. To však je předmětem právního posouzení, nikoliv objasnění skutkového stavu.

33. Pokud pak jde právě o právní posouzení, městský soud souhlasil se žalobkyní v tom, že otázkou právní povahy podchodu „Můstek“ se zabýval Městský soud v Praze v rozsudku ze dne 16. 10. 2013, č.j. 9 A 79/2010-63. Právní otázkou tam řešenou bylo to, zda podchod „Můstek“ vymezený vstupy a výstupy na pozemcích parc. č. 772/2, 864/1 a 610/2 při Václavském náměstí, dále na pozemcích parc. č. 390/5, 846/2 a 388/1 při ulici Na Příkopě a dále na pozemcích parc. č. 337/13, 608 a 609 při ulici 28. října a na pozemku parc. č. 770/8 na Jungmannově náměstí, to vše v k. ú. Nové Město, v Praze (dále označovaný jen jako podchod „Můstek“) je veřejnou pozemní komunikací, kterou může kdokoliv obecně a neomezeně užívat.
34. Městský soud v citovaném rozsudku dospěl k závěru, že *„Podchod „Můstek“, tak jak byl vymezen shora, je součástí stanice metra Můstek na lince A. Jedná se o vestibul této stanice v dolní části Václavského náměstí s přístupovými a výstupními cestami a pohyblivými schody, jenž je určen cestujícím, kteří hodlají cestovat metrem ze stanice Můstek nebo z metra v této stanici vystupují. Přestože lze podchod „Můstek“ skutečně použít též pouze jako podchod, tedy vstoupit do něj jedním ze vstupů do podchodu, projít pod zemským povrchem a výstupem pak podchod na jiném místě opustit, není toto použití jeho hlavním účelem. To platí tím spíše, že v daném místě, jak je obecně známo, se nachází pěší zóna a nikoliv komunikace či jiná překážka, kterou by bylo nutno „podcházet.“ [...] Jak již bylo konstatováno shora, prioritní funkcí předmětného podchodu jakožto součásti dráhy metra je umožnění vstupu cestujících do stanice metra Můstek (k nástupišti metra) a zároveň umožnění výstupu cestujících z této stanice. Právě za tímto účelem, a nikoliv za účelem místní dopravy chodců po Praze, byl předmětný podchod, jenž je vestibulem stanice metra s přístupovými a výstupními cestami, také vybudován a jako součást stanice metra Můstek kolaudován, o čemž svědčí i výňatek z kolaudačního rozhodnutí označený jako „Schema rozsahu kolaudované stavby trasy IA metra a rozvržení do skupin“, který se týká stanice metra Můstek a je součástí spisového materiálu.“*
35. Ve věci nyní rozhodované pak městský soud posuzoval, zda tento judikát, který se primárně týkal otázky obecné volné a neomezené přístupnosti prostoru podchodu „Můstek“ - tedy jinými slovy „vestibulu přestupní stanice metra linky A/B Můstek“ - je pro ni relevantní.
36. Soud dospěl k závěru, že nikoliv, maje za to, že normy zákona č. 266/1994 Sb., o drahách, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 186/2016 Sb., o hazardních hrách, ve znění pozdějších předpisů, nejsou v konfliktu, jenž by znamenal, že jedny či druhé nelze v projednávané věci aplikovat.
37. Zákon o hazardních hrách v ust. § 66 odst. 2 v platném znění stanovil, že *Na budově nebo ve veřejně přístupné vnitřní části budovy, ve které se herní prostor nachází, nesmí být umístěna reklama, sdělení nebo jakékoli jiné formy propagace, zejména slovní, zvukové, pohyblivé, statické, světelné nebo grafické, na provozování hazardních her nebo získání výher.*
38. Tato povinnost, resp. zákaz, se týká obecně všech budov, ve kterých se nachází herní prostor, bez ohledu na to, o jakou stavbu se z hlediska jejich povahy, technického provedení, účelu pořízení a způsobu využití jedná - zákon o hazardních hrách neobsahuje žádnou normu, která by stanovila výjimku ze zákazu podle ust. § 66 odst. 2 v platném znění s přihlédnutím k čemukoliv z toho.

39. Totéž je nutno konstatovat, pokud jde o normy zákona o dráhách, neboť ani ten nestanoví nic o tom, že by budovy, jež jsou součástí dráhy, byly vyňaty z režimu zákona o hazardních hrách, tedy v případě, že by se v nich nacházel herní prostor. Ostatně pro úplnost lze uvést, že ani sama žalobkyně na žádnou takovou normu – ať již zákona o hazardních hrách či zákona o dráhách – neodkázala a nijak ji neoznačila.
40. Soud proto uzavřel, že jakkoliv je zřejmé, že suterénní část budovy na adrese Vodičkova 791/39-41 v Praze 1 se nachází v prostoru, jenž je součástí dráhy ve smyslu zákona o dráhách, nijak to neznámá, že by tam neplatila omezení a zákazy stanovené zákonem o hazardních hrách. Žalobkyně se tedy nemůže své odpovědnosti za přestupek spočívající v porušení ust. § 66 odst. 2 zákona o hazardních hrách v planém znění zprostit poukazem na to, že budovy, v níž provozuje svůj herní prostor, se částečně nachází v prostoru, jenž je součástí dráhy. Tuto žalobní námitku tedy soud neshledal důvodnou.
41. Dále žalobkyně namítala, že celní úřad i žalovaný pochybili v tom, že nijak nevyložili pojem „*na budově nebo ve veřejné části přístupné vnitřní části budovy, ve které se herní prostor nachází*“, ani jej nedefinovali odkazem na jiný právní předpis, ačkoliv tento pojem je nejednoznačný, neboť není vymezen přímo v daném zákoně ani na žádný jiný zákon neodkazuje.
42. Tuto námitku soud rovněž neshledal důvodnou.
43. Výraz „*na budově nebo ve veřejné části přístupné vnitřní části budovy, ve které se herní prostor nachází*“ nejeví žádné znaky nejednoznačnosti a z konstrukce žalobní námitky není zřejmé, v čem by měla tato nejednoznačnost spočívat, resp. co by ji mělo způsobovat.
44. Slovní spojení „*na budově ..., ve které se herní prostor nachází*“ zcela bezrozporně označuje jakoukoliv vnější část budovy, ve které se nachází herní prostor, tedy kteroukoliv část její fasády, střechy či jakýchkoliv na budově se nacházejících vnějších a z vnějšku viditelných stavebních prvků. Vzhledem k umístění reklamních prvků, které žalovaný ve svém rozhodnutí definoval, pak má soud za to, že zeď, v níž je zbudován suterénní vstup do herního prostoru žalobkyně (ve vestibulu stanice „Můstek“), této definici zcela vyhovuje, aniž by bylo třeba provádět jakýkoliv rozbor tohoto slovního spojení a stanovovat, co že by mělo znamenat. Jestliže tedy správní orgány obou stupňů tento pojem použily, aniž by jej výslovně vyložily, neporušily tím právo žalobkyně na rozumný, spravedlivý a ústavně konformní výklad použité právní normy a na její řádnou aplikaci.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

45. Městský soud v Praze tedy uzavřel své úvahy s tím, že správní orgány dostatečně přesně objasnily skutkový stav, když zjistily, kde konkrétně se jednotlivé reklamní prvky vztahující se k hernímu prostoru CASINO ADMIRAL nacházejí. Pokud pak jde o právní hodnocení, soud odmítl námitku, že by pro posouzení odpovědnosti žalobkyně za porušení ust. § 66 odst. 2 zákona o hazardních hrách bylo podstatné to, že nedovolené reklamní prvky se nacházejí v prostoru, jenž je též součástí dráhy podle zákona o dráhách. Soud proto žalobu podle ust. § 78 odst. 7 soudního řádu správního jako nedůvodnou zamítl.

46. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn podle ust. § 60 odst. 1 soudního řádu správního, když žalobkyně v řízení úspěch neměla, proto jí právo na náhradu nákladů řízení nepřísluší. Žalovanému, který měl v řízení plný úspěch, však žádné náklady spojené s tímto řízením nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly, proto soud rozhodl, že se žádnému z účastníků náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 4. prosince 2024

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.